

ת"פ (ירושלים) 10842-07-22 - מדינת ישראל נ' טארק חג'אזי ע"י

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 10842-07-22 מדינת ישראל נ'

חג'אזי

לפני כב' השופט אילן סלע

מדינת ישראל

המאשימה

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי),

ע"י עו"ד רחל אהרוני

נגד

1. טארק חג'אזי ע"י ב"כ עו"ד דראושה עבד אל כרים

2. עבאדה חג'אזי ע"י ב"כ עו"ד אכרם אבו לבדה

3. מחמוד חג'אזי

הנאשמים

4. לואי חג'אזי

ע"י ב"כ עוה"ד איתן כבריין וסימון חדד

5. עדנאן חג'אזי

גזר דין - נאשמים 2 ו-4

גזר דין חלקי - נאשם 1

1. הנאשמים הורשעו על פי הודאתם שניתנה במסגרת הסדר טיעון, בעבירות שיוחסו להם בכתב האישום המתוקן.

נאשם 1 הורשע ביום 4.01.24 בעבירה של ניסיון חבלה חמורה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 333 וסעיפים 335(א)(1) ו-(2), יחד עם סעיף 25 לחוק העונשין, התשל"ז-1997 (להלן: "החוק"), ועבירת החזקת סכין שלא כדין לפי סעיף 186(א) לחוק.

נאשמים 2 ו-4 הורשעו ביום 21.12.23 בעבירה של פציעה בנסיבות מחמירות בצוותא לפי סעיף 334 וסעיפים 335(א)(1) ו-(2) לחוק.

2. לפי עובדות כתב האישום המתוקן, כלל הנאשמים הם בני משפחת חג'אזי המתגוררים בשכונת א-סעדייה בעיר העתיקה (להלן: "השכונה"). בין נאשם 1 ובניו-נאשמים 2 ו-5 לבין אמין חג'אזי (להלן: "אמין") ובנו-נאשם 3, קיים סכסוך שטיבו אינו ידוע.

ביום 24.06.22 סמוך לשעה 13:50, יצא אמין יחד עם אחר ממסגד "אלאקסא" לכיוון השכונה.

בצומת הסמוך לעקבת אלבוטני (להלן: "המקום") פגש אמין בנאשמים 2 ו-5. במהלך חילופי דברים בין הצדדים החלו דחיפות הדדיות. נאשם 1 ואחרים נוספים הגיעו למקום וניסו להפריד בין הצדדים.

לאחר כדקה, שב אמין למקום כשהוא מלווה באחרים, בהם נאשמים 3 ו-4. בתגובה, הוציא נאשם 5 סכין מכיס מכנסיו, בעוד נאשם 2 רץ לביתו הסמוך ושב עם מוט ברזל (להלן: "המוט"). בין הנוכחים החלו חילופי דברים, במהלכם דקר נאשם 5 את אמין בבטנו. נאשם 1 הוציא אף הוא סכין מכיס מכנסיו וניסה לדקור את אמין ואת נאשם 3. או אז, התקדם נאשם 3 עם סכין שלופה בידו על עבר נאשמים 1 ו-5 במטרה לדקורם, ודקר את נאשם 1 בכתף ימין. במקביל, נאשם 2 חבט בנאשם 3 באמצעות המוט בראשו ובפלג גופו העליון. בנוסף, דקר נאשם 5 את נאשם 3 בבטנו, נאשם 3 ניסה להשיב לו ולדקור בחזרה בעוד נאשם 2 חבט בו שוב באמצעות המוט.

מיד לאחר מכן, שב נאשם 4 למקום כשבאמתחתו כיסא בר גבוה ממתכת (להלן: "הכיסא"), והטיח אותו בראשו ופלג גופו העליון של נאשם 5. בתגובה לכך ניסה נאשם 5 לדקור את נאשם 4, ואילו נאשם 2 חבט בו באמצעות המוט. בהמשך, נטל נאשם 5 את הכיסא, הטיחו בחוזקה בראשו של נאשם 4 ואף חבט בראשו באמצעות המוט. נאשם 4 ניסה להשיב לנאשם 5 כגמולו באמצעות חבטת הכיסא בראשו.

כתוצאה ממעשיו של נאשם 3, נגרמו לנאשם 1 פצעי דקירה בכתפו ובבטנו, שטף דם בדופן הבטן, נקב בלולאת המעי הדק וכן אמפיזמה תת עורית.

במעשיו של נאשם 5 הוא גרם לפצעי דקירה בכף ידו ובמותנו של נאשם 3, בגינם נזקק לתפרים. כמו כן נגרמו לאמין פצעי דקירה במותנו ובבית השחי, קרעים בכליה בדרגה 2 ומספר נזקים בטחול. בשל כך אושפז להשגחה במחלקת טיפול נמרץ במשך 4 ימים, ואף הובהל ביום 01.07.22 לניתוח בעקבות דימום.

3. דינם של נאשמים 3 ו-5 נגזר ביום 22.02.24. על נאשם 3 הושת עונש של 18 חודשי מאסר לצד עונשים נלווים, ועל נאשם 5 הושת עונש של 62 חודשי מאסר ולאחר הפעלת עונש מאסר מותנה שהיה תלוי ועומד כנגדו הוא נידון ל-64 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים.

גזר דין זה מתייחס אפוא לנאשמים 1, 2 ו-4 בלבד.

תסקיר שירות המבחן

4. נתבקשו והוגשו תסקירי שירות המבחן בעניינם של הנאשמים, בהם נסקרו נסיבות חייהם והתייחסותם לעבירות.

בתסקיר שהוגש בעניינו של **נאשם 1** ציין קצין המבחן את התרשמותו כי נאשם 1 התקשה לקחת אחריות מלאה על מעשיו, צמצם את מעורבותו ונקט גישה קורבנית. לדבריו, הוא פעל כדי להגן על ילדיו ולהרחיקם מהאירוע, ותוך כדי כך נדקר בבטנו. עם זאת, הוא הפיק לקחים מהאירוע

והמסוכנות הנשקפת ממנו הוערכה כנמוכה. צוין גם כי מעשיו אינם מאפיינים את התנהלותו, וכי חשיפתו לאורך זמן לאווירה הקשה השוררת בכלא עלולה לפגוע בו באופן קשה, כמו גם במשפחתו שתתקשה להשתקם. על כן בא קצין המבחן בהמלצה להשית עליו עונש מאסר בעבודות שירות.

גם בעניינו של **נאשם 2** צוין כי הוא התקשה לקחת אחריות מלאה על מעשיו. לדבריו, הוא פעל מתוך חשש כי רוצים לפגוע בו ובבני משפחתו, וכאשר ראה את אביו נדקר הוא התקשה לשלוט בעצמו ולקחת מהבית מוט ברזל במטרה להגן על אביו ואחיו, תוך שהוא שלל כוונה לפגוע בתוקפים. הוא הביע חרטה על מעורבותו במעשים. קצין המבחן ציין כי הנאשם ניהל אורח חיים תקין, הוא אינו מעורב בפלילים ואינו בא במגע עם חברה שולית. המעצר וההליך הפלילי גרמו לו לטלטלה והם מהווים עבורו גורם מרתיע. גם מסוכנותו של נאשם זה הוערכה כנמוכה. באשר להמלצה, ציין קצין המבחן את התלבטותו בין עונש מאסר בעבודות שירות לשל"צ בהיקף נרחב, על מנת לסייע לו בשגרת עובדה כגורם משקם.

נאשם 4 גם הוא התקשה לקחת אחריות מלאה על מעשיו וצמצם את חלקו. גם הוא פעל לאחר שראה אחיו נדקר. הוא הביע התנגדות לכל שימוש באלימות כפתרון להתמודד עם קשיים וביטא עצב על הפגיעה באחרים. גם מסוכנותו הוערכה כנמוכה, וגם בעניינו שירות המבחן בא בהמלצה לעונש מאסר בעבודות שירות.

ראיות לעונש

5. במסגרת הראיות לעונש הוגש, כמוסכם, סרטון המתעד את האירוע.

6. הנאשמים הסתמכו גם על שטר סולחה שנערך בין הצדדים והוגש לבית המשפט במסגרת הטיעונים לעונש בעניינם של נאשמים 3 ו-5.

הטיעונים לעונש

7. **בטיעוניה לעונש עמדה ב"כ המאשימה** על הערכים המוגנים בעבירות אלימות ומידת הפגיעה בהם. כן עמדה על החומרה הטמונה בלקיחת החוק לידיים ובפתרון סכסוכים באלימות, ואת מגמת הפסיקה להחמיר בעונשם של עושים מעשים מעין אלו.

8. באשר לנסיבות ביצוע העבירה, היא הצביע על כך שנאשם 1 הצטייד מראש בסכין, דבר המלמד על תכנון מוקדם. הוא ניסה לדקור את אמין בבטנו ואת נאשם 3, והנזק הפוטנציאלי מכך הוא רב. מבחינת נאשם 2 אמנם לא היה מדובר באירוע מתוכנן, אך הוא רץ לביתו להצטייד במוט ברזל ושב למקום האירוע. זאת עשה עוד בטרם הבחין בכך שנאשם 5 מצויד בסכין. הוא חבט במוט בראשו של נאשם 4 וגרמו לו דימום, כשגם ממעשה זה פוטנציאל הנזק הוא רב. נאשם 4, גם הוא כנראה שלא תכנן את הדברים מראש, עם זאת הוא הגיע למקום יחד עם אמין ונאשם 3, בידעו על חילופי דברים בין אמין לנאשמים 2 ו-5. גם הוא עזב את המקום לאחר שהבחין בקטטה וחזר כשהוא מצויד בכיסא גבוה ממתכת, אותו הבטיח בראשו ובגופו של נאשם 5 וגרם לסימני חבלה בראשו. גם

ממעשה זה פוטנציאל הנזק הוא רב. כל השלושה יכלו לעצור את האירוע בשלביו השונים ולא להמשיך לפתור את הסכסוך באמצעים אלימים.

9. ב"כ המאשימה הפנתה לגזרי דין המלמדים על הפסיקה הנוהגת במקרים דומים, ועל פיהם עתרה למתחם עונש הולם הנע מ-3 ועד 6 שנים בעניינו של נאשם 1, ומשנתיים ועד 3 שנים בעניינם של נאשמים 2 ו-4.

10. באשר לעונשם של הנאשמים בתוך המתחמים היא עמדה על כך שהנאשמים הודו, נטלו אחריות והם נעדרו עבר פלילי. לצד זאת, שירות המבחן על אף שקבע שהמסוכנות הנשקפת מנאשם 1 נמוכה, הוא ראה לציין כי הוא מצמצם את מעורבותו באירוע ונוקט בגישה קורבנית. גם ביחס לנאשמים 2 ו-4 לצד התרשמות ממסוכנות נמוכה, צוין בתסקיר, כי נאשם 2 מתקשה לקחת אחריות על מעשיו, ונאשם 4 מצמצם את אחריותו באירוע. לדבריה, הנאשמים לא עברו הליך שיקום יוצא דופן המצדיק השתתפות עונש מאסר בעבודות שירות כהמלצת שירות המבחן, אך נכון למקם את עונשם מעט מעל תחתית המתחמים, ולצד עונש המאסר להשית עליהם עונש מאסר על תנאי וקנס.

11. **ב"כ נאשם 1** הדגיש כי במסגרת האירוע הארוך, חלקו של נאשם 1 מצומצם ומסתכם בכך שהוא - סעיף 8 לעובדות. לא נגרם נזק ממעשיו ובזה תם חלקו. בסרטון גם ניתן לראות שנאשם 1 דוחף את בניו אחורה להרחיקם מבני המשפחה השנייה. הנפת הסכין נעשתה על ידו כאקט מאיים במטרה לגרום לבני המשפחה השנייה להתרחק מהזירה, ומבלי שהייתה לו כל כוונה לדקור מי מהנוכחים.

12. הוא ציין כי הנאשם מתקרב לגיל 60, ועל אף גלי האלימות באזור ירושלים - הן מהביט הפלילי והן מהביט הביטחוני - במשך 59 שנים, מלבד המקרה דנן, הוא לא היה מעורב במעשה אלימות כלשהו. מדובר במעידה יחידה בחייו. הוא נעצר לתקופה של כחודשיים וחצי בטרם שוחרר למעצר בית בפיקוח אנושי, שם הוא שוהה עד היום. חוויית המעצר הייתה קשה לו מאוד וגם התנאים במעצר הבית, בו הוא שוהה כ-19 חודשים, כשהוא נמצא בחדר בגדול של 16 מ"ר רבוע קשה לו, נפשית וכלכלית. הכנסתו הקבועה בסך של כ-15,000 ₪ בחודש פסקה במשך כל תקופה זו, והנזק מכך מגיע לכ-300,000 ₪. הסניגור הוסיף וציין כי הנאשם נפצע באירוע כתוצאה ממעשיו של נאשם 3, הוא אושפז בשל כך למשך ארבעה ימים ועבר ניתוח לא קל בהרדמה כללית. הוא הצביע על העונש שנגזר על נאשם 3, שמעשיו באירוע היו חמורים פי ארבעה וחמישה ממעשיו של נאשם 1, וטען כי מכאן ניתן לגזור את העונש שיש להשית על נאשם 1 - מאסר של מספר חודשים בעבודות שירות כהמלצת שירות המבחן.

13. **ב"כ נאשם 2** הצביע על חלקו של נאשם 2, בין היתר על כך שבכתב האישום אין פירוט של הנזק שנגרם לנאשם 4, אין תמונה אחת או מסמך רפואי המתעדים את הנזק, ומכאן כי החבלה בגינה

הורשע יכולה להיות אפילו שריטה בלבד. הדימום של נאשם 3 הוא בשל מעשיו של נאשם 5 ולא של נאשם 2. עוד ציין הסניגור, כי נאשם 2 אינו טוען לחפות בשל הגנה עצמית, אך יש לקחת בחשבון לעניין העונש את העובדה, העולה מהסרטון המתעד את האירוע, כי נאשם 2 רץ לביתו כאשר הבחין בהגעה של אנשים נוספים המהווים סיכון, והפעולה הראשונה שעשה עם המוט שהביא הייתה לחבוט במי שאחז סכין בידו וניסה לתקוף (נאשם 3). הוא עזר מאד לנאשם 3 בכך שמנע ממנו להמשיך ולתקוף ובכך הציל אותו מכתב אישום חמור יותר. נאשם 2 פעל באופן שקול מתון והגיוני, ובזה עניינו שונה מזה של הנאשמים האחרים.

14. עוד ציין הסניגור, כי נאשם 2 נעדר פלילי, הוא בעל משפחה והמפרנס היחיד שלה, הוא הודה, לקח אחריות והביע חרטה. ההסתייגות של שירות המבחן באשר לנטילת האחריות על ידי הנאשם, היא אך מובנת וטבעית בנסיבות האירוע. גם הוא עמד על כך שנאשם 2 היה עצור במשך 3 חודשים ולאחר מכן שוחרר למעצר בית בו הוא שהה למעלה משנה עד שבוטלו כליל התנאים המגבילים והוא חזר לעבוד כמדריך במוסד השיקומי שבו עבד במשך שנים רבות. גם הוא כי יש לגזור את עונשו של נאשם 2 בשים לב לעונש שנגזר על נאשם 3, שהמאשימה לא ערערה עליו, ועל פסיקה שהגיש, והוא ביקש להשית על הנאשם עונש של"צ בלבד, כדי לא לפגוע בפרנסתו.

15. **ב"כ נאשם 4** ציין כי מעשיו של נאשם 4 הם קרובים לסייג לאחריות פלילית, שכן כפי שרואים בסרטון, נאשם 4 לא היה ממחוללי האירוע, הוא הגיע למקום מבלי שהוא מצויד בנשק כלשהו. הוא ניסה להפריד בין הניצים, הוכה, ורק אחרי שראה את נאשם 1 ונאשם 5 תוקפים בצורה קשה את אחיו אמין שנפצע קשה - הוא רץ והביא כיסא. לא היה מחולל האירוע אלא גורם ממתן - לפי הסרטון. נאשם 5 לא נזקק לטיפול רפואי כתוצאה מפגיעה הכסא שהטיח בו נאשם 4, כשמנגד נאשם 4 נפצע בראשו.

16. עוד ציין ב"כ נאשם 4, כי נאשם 4 כבן 51, נעדר הרשעות קודמות, הודה במיוחס לו ונטל אחריות על מעשיו. הוא אב לחמישה ילדים, הקטנה בת שנתיים והוא גם סבא. אשתו לא עובדת והוא מכלכל את משפחתו, בעבודתו כעצמאי. עוד ציין, כי התסקיר בעניינו של הנאשם חיובי, ועמד על הטלטלה והזעזוע שחווה הנאשם בתקופת המעצר בת שלושה חודשים. הוא עמד על כך שהפסיקה עליה ביקשה המאשימה להסתמך מתייחסת למקרים חמורים הרבה יותר, והוא הגיש אסיפת פסיקה המלמדת על הענישה ההולמת מקרה זה בנסיבותיו, ועתר להשית עליו 3 חדשי מאסר בעבודות שירות.

17. **נאשם 1** ציין כי מצטער על מה שארע ונטל אחריות על כך. לדבריו, מדובר בדרך שאינה מתאימה לו ולא זו הדרך הנכונה ללכת בה.

18. **גם נאשמים 2 ו-4** התנצלו על מעשיהם וצינו כי עשו טעות שלא יחזרו עליה בעתיד.

דין והכרעה

19. מעשי האלימות של הנאשמים פגעו בערכים מוגנים בהם שלמות גופו של אדם, כבודו ובטחונו האישי. הגנה על שלום הציבור ובטחונו וכן מניעת אלימות. לאור פוטנציאל הנזק החמור בעבירות אלו ראה המחוקק לנכון להוסיף מעשי אלימות אשר גרמו לפגיעה או חבלה חמורה, ונעשו בצוותא או באמצעות שימוש בנשק. בשל כך נקבע כפל בעונש בגין עבירות אלו. גם בתי המשפט עמדו בפסיקה נרחבת על החומרה הטמונה במקרי אלימות, הפגיעה הקשה בערכים המוגנים החשובים של שלמות הגוף ושלום הציבור, ועל היקפה הגואה של התופעה הדורשת מאמץ מיוחד למיגורה. בהקשר זה צוין כי "יש להילחם בנגע האלימות שפשט בארצנו וכי תרומתו של בית המשפט למלחמה זו הינה בהטלת עונשים מרתיעים ומשמעותיים" (ע"פ 7475/14 **מהדי נ' מדינת ישראל** (25.12.14)), ובעניין אחר: "האלימות הגואה במקומותינו אינה גזירת-גורל ולא כורח המציאות. יש צורך לשנות את המאזן. במקום שאזרחים ישרים תמימי-דרך יקאו ויכאו, יחששו לביטחונם, יהיו אלה העבריינים האלימים - בכוח ובפועל - שאימת הדין תיפול עליהם, והם יירתעו מפני שימוש בנשק קר וחס לשם חיסול חשבונות בעשיית דין עצמית. שינוי המאזן - הסבת יראת האנשים התמימים לאימת אנשי-המדון - צריך להיעשות גם באכיפה ובענישה קשה" (ראו: ע"פ 8641/12 **סעד נ' מדינת ישראל** (05.08.13)).

20. חומרה יתירה קיימת במקרים בהם האלימות בוצעה באמצעות סכין או חפץ מסוכן אחר. "ההצטיידות בסכינים, בין להגנה עצמית, בין לתכלית אחרת, מהווה 'מכפיל כוח' שיוצר פוטנציאל לנזק משמעותי עצום ורב" (ע"פ 7682/18 **עלקם נ' מדינת ישראל** (04.04.19)).

21. כפי שצינתי בגזר הדין של נאשמים 3 ו-5, האירוע היה אירוע חמור. כפי שעולה מכתב האישום ונצפה בתיעוד, המקום דמה לזירת קרב. מדובר בקטטה משפחתית שהתרחשה לאור יום וברחובה של עיר כאשר נמצאים במקום עוברי אורח תמימים שבנס לא נפגע מי מהם. יכולתם של הצדדים לפתוח באירוע אלימות חמור כל כך בתוך דקות ספורות כשהם מצוידים בסכינים ובכלי משחית, ואף ללא סיבה הנראית לעין, בשל ויכוח סרק, מלמדת על חומרת העבירות ומידת המסוכנות של המעורבים באירוע. תוצאות האירוע בכללותו היו קשות.

22. בגזר הדין הנזכר גם פרטתי פסיקה נוהגת במקרים דומים. ואולם בצדק נטען, כי משעה שנגזר דינם של חלק מהנאשמים בקטטה, יש ליתן משקל משמעותי לעונש שהושת עליהם בגזירת דינם של המשתתפים האחרים, תוך השוואת חלקם של הנאשמים שבפני ומעשיהם אל חלקם ומעשיהם של אותם נאשמים שדינם נגזר, כאשר יש ליתן את הדעת על חלקו של כל אחד ואחד מהמשתתפים, מי היה היוזם, מי פעל אך כתגובה, האם מדובר היה בתגובה חריגה, ומה עשה כל אחד מהמשתתפים כדי להימנע מהשתתפות בקטטה.

23. אין ספק כי מעשי נאשמים 3 ו-5 חמורים הרבה יותר. נאשמים אלו תקפו באמצעות נשק קר שבו הצטיידו מבעוד מועד, תוך ביצוע המעשה בצוותא. הנזקים הגופניים החמורים שנגרמו כתוצאה ממעשיהם (לנאשם 1 ממעשיו של נאשם 3, ולנאשם 3 ממעשיו של נאשם 5) הצריכו פנייה

לקבלת טיפולים רפואיים, ואף אשפוז ממושך וניתוח דחוף של אמין. שניהם לא חדלו מלתקוף גם לאחר שניכרו סימנים חמורים לפציעה. ברי כי לא ניתן לגזור את עונשם של הנאשמים מעונשו של נאשם 5. מעשיו היו חמורים הרבה יותר. הוא זה שפתח בתגרה כשהוציא סכין, איבד את עשתונותיו ודקר או תקף את כל מי שנקרה בדרכו. לעומת זאת, נאשם 3 לא היה תחילה במקום בו החלו חילופי הדברים בין חלק ממשותפי הקטטה, והוא בחר להגיע למקום כשהוא מצויד בסכין, ובחר ליטול את החוק לידיו ולפעול אף הוא בדרכי אלימות בתגובה לדקירה של אביו.

24. אל מול זאת, עניינם של הנאשמים שבפני עתה שונה. הם אמנם היו חלק מהקטטה, וברי כי לא היו צריכים לפעול כפי שפעלו גם לא בתגובה למעשיהם של אחרים, אך ביחס למעשי נאשם 3 חלקם קל יותר. נאשם 1 בתחילת האירוע ניסה להפריד בין הצדדים. הוא שלף סכין רק לאחר שהבחין בנאשם 5 מוציא סכין ומנסה לדקור. כאמור, בסופו של דבר איש לא נפגע ממעשיו. נאשם 2 רץ לביתו להביא מוט ברזל רק לאחר שהבחין בנאשם 5 מוציא סכין מכיס מכנסיו. הוא עשה בו שימוש רק לאחר שנאשם 5 דקר את אמין. הוא חבט בנאשם 3 רק לאחר שנאשם 3 ניסה לדקור את נאשם 5. גם מעשיו לא גרמו נזק כלשהו. נאשם 4 הצטרף לאירוע רק בשלב מאוחר זה, הוא הצטייד בכיסא בר גבוה אותו הטיח בנאשם 5 רק לאחר שזה דקר את אמין ואת נאשם 3. גם מעשיו לא גרמו נזק כלשהו.

25. ברי אפוא, כי רף הענישה בעניינם של הנאשמים צריך להיות נמוך יותר מהעונש שהושת על נאשם 3, עונש של 18 חודשי מאסר. בשים לב ליחס שבין מעשי הנאשמים לבין מעשיו של נאשם 3, ובשים לב לכך שהנאשמים היו במעצר תקופה של חודשיים וחצי - שלושה, נדמה שעונשם של הנאשמים צריך להיגזר למאסר בעבודות שירות בדומה למקרים דומים בהם הושתו עונשי מאסר בעבודות שירות בעבירות מעין אלו (ראו, למשל: רע"פ 3682/22 גולן נ' מדינת ישראל (2.06.22) ע"פ 5794/13 מדינת ישראל נ' שיכה (2.04.14); ת"פ (מחוזי-ים) 24705-06-22 מדינת ישראל נ' כורשן (7.03.23) והאסמכתאות שם בסעיף 16), כל אחד לפי חומרת מעשיו.

26. **נאשם 1**, יליד 1965, כיום בן 59, הוא נעדר עבר פלילי כלשהו. הוא הודה במיוחס לו והביע צער על מעשיו, הגם שמתסקיר שירות המבחן עולה כי הוא התקשה לקחת אחריות מלאה על מעשיו. עם זאת צוין כי אין מדובר במי שמעשים מעין אלו מאפיינים את התנהגותו והוא גם הפיק את הלקח הנדרש. המסוכנות הנשקפת ממנו הוערכה כנמוכה. כאמור, בתחילת האירוע הוא ניסה להפריד, אך בהמשך - לאחר שהקטטה כבר התפתחה ונעשה בה שימוש בסכין, הוא הוציא סכין בה היה מצויד וניסה לדקור. יש לקחת בחשבון גם את העובדה כי הוא היה במעצר בית תקופה ארוכה ושילם בגין כך גם מחיר כלכלי כבד. לכן, ככל שהוא ימצא מתאים לביצוע עבודות שירות, יש מקום להשית עליו עונש מאסר בעבודות שירות.

27. **נאשם 2**, יליד 1998, כיום בן 26, נעדר עבר פלילי. גם הוא הודה והביע צער על מעשיו, ואולם גם בעניינו צוין בתסקיר שירות המבחן כי הוא התקשה לקחת אחריות מלאה על מעשיו, וגם בעניינו

צוין כי הוא מנהל אורח חיים תקין ואינו מעורב בפלילים. כן צוין, כי המעצר וההלך הפלילי גרמו לטלטלה בחייו גם מסוכנתו הוערכה כנמוכה. כאמור, מעשיו נעשו בתגובה לדקירת אביו, ורק לאחר שהבחין שנאשם 5 הוציא סכין הלך להצטייד במוט.

28. **נאשם 4**, יליד 1973, כיום בן 51, גם הוא נעדר עבר פלילי, הודה והביע חרטה על מעשיו. כמו שני הנאשמים האחרים, גם הוא התקשה לקחת אחריות מלאה על מעשיו. גם מסוכנותו הוערכה כנמוכה. גם הוא פעל רק לאחר שראה אחיו נדקר והוא הגיע למקום רק בשלב מתקדם של האירוע.

29. בשים לב לכל האמור, אני משית על הנאשמים 2 ו-4 את העונשים הבאים:

נאשם 2

- א. 6 חודשי מאסר אשר ירוצו בעבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה ובכפוף לה.
- ב. 6 חודשי מאסר אשר לא ירוצו אלא אם כן הנאשם יעבור עבירת אלימות בתקופה של שלוש שנים מהיום.

נאשם 4

- ג. 5 חודשי מאסר אשר ירוצו בעבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה ובכפוף לה.
- ד. 6 חודשי מאסר אשר לא ירוצו אלא אם כן הנאשם יעבור עבירת אלימות בתקופה של שלוש שנים מהיום.

הנאשמים 2 ו-4 יתייצבו לביצוע עבודות השירות ביום 16.07.24 עד השעה 09:00 ביחידת עבודות השירות שלוחת דרום.

הובהר לנאשמים, כי עליהם לבצע את עבודות השירות לשביעות רצונו של הממונה, וכי אי עמידה בהנחיות הממונה עלולה להביא לנקיטת צעדים ואף להפסקה מנהלית, אשר יכול ותביא לריצוי יתרת העונש במאסר מאחורי סורג וברית.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ח סיוון תשפ"ד, 04 יולי 2024, במעמד המתייצבים.

